

В ПАМЕТ НА СВЕТИ МЪЧЕНИК МИРОН

Свети Мирон бил презвитер в Ахая по време на царуването на нечестивия цар Деций (царувал от 249 г. до 251 г.). Игемон на тази страна бил Антипатър. Светецът произхождал от знатен и богат род. Имал много кротък нрав. В сърцето си винаги питаел топла любов към Бога и хората и прекарвал живота си богоугодно.

Веднъж, на празника Рождество Христово, игемонът Антипатър влязъл в християнския храм, за да улови християните, събрани на молитва, и да ги предаде на мъчения. Като видял това, свети Мирон се преизпълнил с ревност, със сила изобличил игемона и го укротил. Заради това той бил хванат по негова заповед и предаден на жестоки мъчения: окачили го на дърво и стъргали тялото му с железен гребен. След това го горили с огън. Накрая бил хвърлен в силно разпалена и изригваща страшни пламъци пещ. В същия миг от пещта излязъл огън и изгорил сто и петдесет нечестиви слуги на игемона, стоящи наблизо. По благодатта на Христа, светият останал жив, като не претърпял никаква вреда, и стоейки сред пещта, благославял Бога. В същото време в нея се виждали свети ангели, стоящи сред огъня около светеца и охлаждащи пещта.

Когато пещта угаснала и светецът излязъл от нея, без да претърпи вреда, игемонът започнал да го принуждава да се поклони на идолите. Светият не изпълнил тази нечестива заповед и игемонът наредил да одерат кожата му на ремъци, от плещите до нозете. Като взел от себе си един ремък, светият мъченик го хвърлил в лицето на игемона. Отново го подложили на стъргане с

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

железни куки по оголеното от кожата тяло, а след това го хвърлили на зверовете да го изядат. Той обаче останал невредим.

Тогава игемонът Антипатър, като видял себе си посрамен във всичко от понеслия страданията заради Христа Мирон, се преизпълнил с гняв, побеснял и убил себе си със собствените си ръце. Така загинал нечестивият с шум, като предал окаяната си душа на бесовете в ада на вечни мъки. А светият мъченик бил отведен в град Кизик и тук починал, бидейки обезглавен, като предал светата си душа в Божиите ръце. По такъв начин, като приел мъченически венец, той влязъл в радостта на своя Господ.

© Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четьи-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.